

DESALNIETTEMIN

FILIP VAN ONGEVALLE

De verborgen betekenissen van Bazar

Bazar heeft een nieuwe plaat, getiteld 2. Ook al zijn ze met 3. Maar het is hun tweede album. En om dat te promoten hebben ze foto's laten maken. Niet zo maar foto's, want bij Bazar hechten ze veel belang aan hun imago. Wie foto's publiceert die niet door hen zijn aangeleverd of goedgekeurd, mag een boze reactie verwachten. Bij de verspreiding van de nieuwe foto's werd zelfs een voorbeeld van een oude foto gevoegd met de vraag om die uit alle archieven te verwijderen.

Het is dus interessant om eens te kijken naar zo'n promofoto (zie onder). Wat is het beeld dat de band wil uitdragen? Oliver Symons en Mathieu Terryn hangen gedrapeerd over de zetel, Simon Nuytten zit er op de grond bij. Hij leunt op Terryn, Terryn leunt op Symons. Dit is dus een trio dat steun vindt bij elkaar. Dat ze hun cool bewaren terwijl er achter Nuytten een slang lijkt te zitten, komt omdat het een dode slang is. Ze is verwerkt tot Terryns laarzen.

Maar in welke vreemde setting zitten die jongens, zeg. De ramen zijn afgedekt, op de grond ligt plastic en ook een deel van de muur is ingepakt. Over de zetel ligt een doek. Is dit dan een kamer die zo chic is dat er niet in geleefd mag worden? Of is het een verlaten buitenverblijf en zijn ze binnengebroken om een feestje te bouwen?

Wat is het beeld dat Bazar wil uitdragen?

Misschien wel, want op de grond zien we twee lege wijnflessen, waarvan eenje omgevallen is. Glazen zijn nergens te bespeuren. Hier is dus van de fles gedronken. En iemand moet zich verveeld hebben, want de etiketten zijn van de flessen gepeuterd. Maar de snippers liggen nergens op de grond. Als hier al een feestje heeft plaatsgevonden, dan was het even dor als het grote plantenblad dat naast de flessen op de grond ligt. Wat ligt dat daar trouwens te doen? Hebben ze rabarberconfituur gemaakt? Ook de functie van de siervruchten naast Nuytten is onduidelijk. Of willen ze ermee verwijzen naar de middeleeuwse stilleven? Ook in die schilderijen zaten veel verborgen betekenissen die we vandaag niet meer allemaal snappen.

Over verwijzingen naar de schilderkunst gesproken: wat staat die antieke zuil daar eigenlijk te doen? Is dat een verwijzing naar het classicisme? Of presenteren ze zich als klassieke goden? En willen ze zich met hun beige kostuums spiegelen aan de *new romantics* van eind jaren 80, zoals bijvoorbeeld Spandau Ballet? Ze delen met die band in elk geval de titel van hun grootste hit: 'Gold'. Maar wie wil zich nu spiegelen aan Spandau Ballet? En waarom draagt Terryn een jas over zijn kostuum terwijl hij binnen zit?

Deze foto roept dus meer vragen op dan je antwoorden kan bedenken. En de grootste vraag is: hoe kan je te midden van zoveel onzin toch zo serieus in de lens kijken?

'D.P.R. Korea grand tour' van Carl De Keyser in de vervallen Floraliënhall in Gent. © Filip Van Ongevalle

Organisatorisch de

Vochtige muren, amper stopcontacten, slechte belichting en toch vond fotograaf Gert Verbelen het heerlijk om de fototentoonstelling *Foto-shop* in de voormalige Nijverheidsschool in Gent te organiseren. 'In zo'n oud gebouw moet je veel meer improviseren dan in een museum of galerie waar alles netjes en clean is. De beperkingen van het pand dwingen je om creatief te zijn: bij schimmel kunnen schimmige foto's passen, een kleurrijk beeld kan een lichter hoekje nog meer oplichten. De locatie maakt het publiek ook vergevingsgezind: er is niemand die zeurt over foto's die niet goed belicht zijn.'

Exposeren in gebouwen die klaar zijn voor de sloop zit in de lift. In het vervallen gebouw van het Loodswezen in Antwerpen kun je nog tot en met dit weekend gaan kijken naar Antwerp Photo, met werk van de Nederlandse pop- en rockfotograaf Anton Corbijn. En voor *Strokar inside* gingen zo'n

Van een gewezen ziekenhuis over een oude scheepslods tot een voormalige supermarkt: kunstenaars en andere creatievelingen palmen ze maar wat graag in met tentoonstellingen. Heeft de witte wand afgedaan? CATHERINE DE KOCK

Behangpapier en kunst vloeien in elkaar over op Krasj. © Filip Van Ongevalle

Censuur

Rubens-bloot mag in Facebookreclame

Het filmpje van Toerisme Vlaanderen ging in juli de wereld rond: 'inspecteurs' van Facebook die bezoekers in het Rubenshuis beletten om naar schilderijen te kijken waar naakt op staat. Het was een ludiek protest tegen de politiek van Facebook die onze musea verhindert om te adverteren met schilderijen waar naakt op voorkomt.

Twee maanden later past Facebook zijn politiek aan. 'Het is belangrijk voor ons dat musea en andere instellingen hun kunst en hun tentoonstellingen kunnen promoten op Facebook', zegt een woordvoerder van het bedrijf.

Een afbeelding van een naaktschilderij of -beeldhouwwerk op Facebook posten, was al langer toegelaten. Maar voor betaalde advertenties golden strengere regels dan voor gewone berichten. Nu wordt dat verschil opgeheven, tenminste voor artistiek naakt.

De wijziging van de regels zou al enkele maanden in de pijplijn gezeten hebben. Ze komt er dus niet door de open brief of het filmpje, viel bij het bedrijf te vernemen. De video was onder meer te zien op de websites van *The Guardian*, *The Times* en bij verscheidene Amerikaanse tv-zenders. (dod)

Nu wel toegestaan. © rr

Liliane Vertessen op 'Middle gate II' in Geel. © Clinckx

hel, artistiek geweldig

honderd straatkunstenaars aan de slag in een voormalig Delhaize-filiaal in Elsene. En de ster van Krasj, de kunstbiënnale in Ninove, is het voormalige RTT-gebouw, waar kunstenaars zich laten inspireren door het bloemetjesbehang en de gaten in de muren.

Totaalbeleving

'De vraag is groter dan het aanbod', zegt Benedikt De Witte, *sales manager* bij Interim Vastgoed-beheer, een van de grootste bureaus in ons land dat leegstaande gebouwen beheert, waaronder de oude Gentse stadsbibliotheek. 'We krijgen wekelijks aanvragen van kunstenaars, verenigingen en evenementenbureaus om in een leegstaand pand te exposeren. Het is goedkoper dan een galerie afhuren. Maar nog belangrijker is dat het gaat om bijzondere, unieke locaties, zoals een oude loods of een kasteel.'

Het kunstfestival Watou doet het al tientallen jaren: kunst en poëzie combineren met locaties

die charmant uitgewoond zijn. '80 procent van de locaties in Watou staat tijdens de rest van het jaar leeg', zegt Jan Moeyaert van vzw Kunst/Stichting IJsborg, dat Watou organiseert. 'Voor het publiek is een verlaten huis toegankelijker dan een museum. Bovendien vinden mensen het fijn om plekken te ontdekken die anders voor hen gesloten blijven. Kunst moet een totaalbeleving zijn.' In Damme loopt nu voor het eerst de herfstige tegenhanger van Watou, volgens dezelfde formule. Kunstenaars als Ingrid Godon en Koen Vanmechelen brengen er de oude jongensschool, die al tien jaar leegstaat, en de verlaten Hospitaalsite weer tot leven.

Tentoonstellen in leegstand mag dan origineel zijn, echt goedkoop is het niet volgens Moeyaert. 'Er komen veel onverwachte kosten bij. Zo bleek in Damme een kunstwerk niet door de voordeur te kunnen. Hebben we nog snel een kraan moeten regelen. Dat gebeurt nooit in een museum.'

Toch durft ook Interieur, de designbiënnale die op 18 oktober in Kortrijk van start gaat, het aan om zijn stadsfestival al voor de tweede keer te laten uitwijken naar een verlaten pand. Deze editie krijgen jonge en gevestigde ontwer-

peren Fien Meelberghs en Veerle Verschooren een nieuw glasraam dat het spirituele karakter van de plek versterkt.

'Door een oud pand tijdelijk een andere invulling te geven, die soms ver van de originele functie staat, laat je zien wat het potentieel van zo'n gebouw is', zegt Dieter Van Den Storm, coördinator van Interieur. 'Een tijdelijke expo kan zo het begin zijn van duurzame stadsvernieuwing.'

Zoals in Noord-Korea

Organisatorisch is het de hel, maar de artistieke vrijheid die leegstand je geeft, is fantastisch, vertelt Magnumfotograaf Carl De Keyzer. Hij exposeerde dit jaar zijn meest recente werk, *D.P.R. Korea grand tour*, een fotoreeks over Noord-Korea, in de vervallen Gentse Floraliënhal. 'Veel musea leggen drie, vier jaar op voorhand hun tentoonstellingen vast, niemand had nog plaats', zegt De Keyzer. 'Dus heb ik de expo maar zelf georganiseerd.'

Hij had het onderschat, geeft hij toe. 'Er was wel elektriciteit maar geen verlichting - ik heb speciaal prijzige, metalen armaturen moeten laten maken. Je kon het gebouw ook onmogelijk verwarmen, tijdens de winter was het bitter koud en het regende binnen. Gelukkig had ik mijn jas van mijn Siberiëreizen nog.' (*lacht*)

De barre omstandigheden pasten wonderwel bij het onderwerp. 'Achteraf gezien ben ik blij dat ik niet in een museum heb geëxposeerd. Het gebrek aan basiscomfort en het gebouw zelf riepen de sfeer op van een dictatoriaal regime. De locatie maakte mijn beelden sterker.'

In 2010 palmde De Keyzer al eens een oude loods van een scheepswerf in Oostende in voor zijn expo *Moments before the flood*, over de gevolgen van de opwarming van de aarde. 'Omdat het er binnen regende, liepen verschillende werken schade op. Het is een klein wonder dat dat deze keer niet is gebeurd.'

'De bijzondere locatie maakt het publiek vergevingsgezind: er is niemand die zeurt over foto's die niet goed belicht zijn'

GERT VERBELEN
Fotograaf

pers carte blanche in het voormalige ziekenhuis AZ Groeninge Sint-Maarten. De Belgische keramist Harvey Bouterse zal in de voormalige verkoopkamers een wonderkamer inrichten met werk van zichzelf en bevriende kunstenaars. In de kapel van het ziekenhuis ont-

Sociale media

Klikken en kopen met Snapchat

Het populaire fotonetwerk Snapchat heeft software ontwikkeld die producten op foto's kan herkennen. Vervolgens wordt de gebruiker gelinkt naar de pagina van webshop Amazon waarop het product of een vergelijkbaar product te koop staat. Amazon bracht enkele jaren geleden een smartphone uit waarop al een gelijkaardige functie stond, maar nu zal de software door de 188 miljoen gebruikers van Snapchat gebruikt kunnen worden. Het is nog niet duidelijk of de functie wereldwijd wordt geïntroduceerd en of Belgische gebruikers er dus toegang toe zullen hebben. (thv)

Kunstcollectie

Stedelijk Museum wordt 'kenniscentrum General Idea'

Het Stedelijk Museum in Amsterdam heeft het archief van het Canadese collectief General Idea gekregen. Het werd geschonken door AA Bronson, een van de oprichters van de driekoppige kunstenaarsgroep. Zo wordt het museum in één klap 'hét kenniscentrum van General Idea', zegt directeur Jan Willem Sieburgh.

General Idea is een toonaangevend kunstcollectief uit de jaren 80 dat aandacht trok met provocerende ideeën over massamedia, aids en gender. De twee overige leden, Felix Partz en Jorge Zontal, overleden in 1994 aan aids, waarna General Idea ophield te bestaan. (anp)

Film

Willem Wallyn maakt film over terminale patiënten

Regisseur-scenarist Willem Wallyn stelde gisteren de cast voor zijn nieuwe film *All of us* voor. Maaïke Neuville, Gilles De Schryver, Barbara Sarafian, Wim Opbrouck, Bruno Vanden Broecke, Joke Devynck, Ella Leyers en Tom Vermeir spelen mee in de speelfilm over een zelfhulpgroep voor terminale patiënten, die geleid wordt door een therapeute zonder ervaring (rol van Sarafian).

Voor sommige acteurs wordt de rol behoorlijk ingrijpend. Zo meldde actrice Joke Devynck via Instagram al dat ze haar hoofd kaal moest scheren. De film komt in 2019 in de bioscoop. (jdr)

#MeToo

Judy Dench verdedigt 'goede vriend' Kevin Spacey

De actrice Judy Dench is boos dat haar 'goede vriend' Kevin Spacey uit de Ridley Scott-film *All the money in the world* (2017) is geknipt. Al de scènes met Spacey werden opnieuw opgenomen met Christopher Plummer.

Op het San Sebastian Film Festival, waar ze een *lifetime achievement award* in ontvangst nam, zei Dench dat Spacey altijd een 'goede vriend' is geweest en dat hij voor haar een onschatbaar grote steun is geweest tijdens de opnames van *The shipping news* in 2001. Net voor die opnames stierf de echtgenoot van Dench, Michael Williams. (vdr)